

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 26. De altiſſima perfectione, quam Spiritus sanctus per suas
inspiraciones communicat, ac de earum proprietatibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

MEDITATIO XXVI.

DE ALTISSIMA PERFECTI-
one quam Spiritus Sanctus
suis inspirationibus commu-
nicat, & de proprietati-
bus earum.

PUNCTVM I.

I.

a Ioan. 3. 6.

PRIMO considerandum, quod Spiritus Sanctus, quos aqua Baptismatis regenerat ad esse gratiæ, faciat sibi ipsi similes, suis inspirationibus ad tantam exal-
tationem deducat altitudinem sanctitatis, ut possint beati-
tudo appellari Spiritus, quod ipse Christus Dominus noster, expressè docuit, cum dixit Nicodemo: *a Quod natum est ex carne, carne est; & quod natum est ex Spiritu, Spiritus est: Spiritus ubi vult spirat; & vocem eius audis, sed nescis unde veniat, aut quo vadat: sic est omnis, qui natus est ex spiritu.* Quasi dicat; sicut qui per generationem carnalem ex carne natus, est omnibus similis ei, qui illum genuit, à quo naturam accepit, sic etiam proprietates & propensiones naturales, quas habet ipse generator; verbi gratia: vnus homo generat hominem sibi similem in ijs, quæ propria sunt hominibus, quamuis, qui genitus est, non statim in suis inspirationibus, ad totam suam perfectionem peruenit.

niat, donec adoleuerit: sic proportione quadam, qui nascitur de Spiritu Sancto per generationem Spiritualem, similis est ipsi Spiritui, à quo accipit gratiam, virtutes, & dona, quæ sunt quædam Diuinæ naturæ participatio, quorum virtute appellari potest Spiritus, homo scilicet Spiritus, Spiritui Sancto similis, qui illum genuit Spiritualem. Quamobrem dixit Sanctus Augustinus, *si nascaris de Spiritu hoc, eris vt ille; &* virtute eius, poteris in carne viuere, atque si esses Spiritus, liber, & expeditus à carnalibus moribus, veritatibus illustratus, virtutibus diues, & feruentibus affectibus accensus; & imitaberis excellentissimum modum, quem ipse habet, sua opera peragendi. O Spiritus Sanctissime, quas tibi gratias referam, pro tam alta hac dignitate, quam homini carnali concedis, vt possit sicut tu, esse & vocari Spiritus. O Pater amantissime, qui filios tuos ita generas, vt etiam intra ipsos maneat, iuuans illos in suis actionibus, vt crescant & proficiant, donec perfecti euadant, sicut tu es; siquidem ergo, me per Baptismū genuisti, suggere mihi, quæ facere me oportet; vt mea opera, tuis sint similia, & tibi adhærens, *vnus tecum Spiritus efficiar* in sæcula. Amen.

Tracta. 12 in
Ioan.

1. Corint.
6.17.

LICET postea ratiocinari per tres excellentes proprietates, quas Spiritus Sanctus habet in opere suæ inspirationis, quæ in verbis propositis insinuantur, libertas videlicet summa, *efficacia* omnipotens

& magnum *secretum*, in suis medijs & finibus
in quibus possumus illum imitari eo modo
qui in proximis punctis proponetur.

PUNCTVM. II.

PRIMA PROPRIETAS Spiritus Sancti
est, *vbi vult spirat*, quia hoc opus inspirandi
liberalissimè facit, nõ vi, nemo enim cogere
illũ potest; nec timore aliquo, quia nihil est
quod timeat; nec ob emolumentum propri-
um, quia nullum à creaturis præmium expe-
ctat; nec obligatione iustitiæ, quia nullus suis
meritis eum potest ad id obligare: solum ita-
que inspirat, quia ita vult, & quia infinita eius
bonitas inclinatur eum, ad hoc bonum, ex merito
gratia nobis tribuendum. Communicat ita-
que, inspirationes suas ijs personis, quib⁹ vult
& quando vult, & prout vult; frequenter autem
rarò, magno aut paruo impulsu mouens res
pro libitu suo, iuxta dispositionem Diuine
sue prouidentie gratias diuidens a prout vult

I.

a 1. Cor. 12.
11.

S. Bern. Ser
32, in cant.
post mediũ.
b Rom. 8, 14

Sed in hoc ipso tamen ostendit infinitam su-
am liberalitatem, dum omnibus repente in-
spirat, & omnibus liberalitatis modis. Nam
Primum immittit huiusmodi inspirationes ei-
qui nec petit illas, nec de petendis cogitat.
Deinde immeritis, & qui potius propter sua
peccata indigni sunt illis: *Tertio* etiam nolenti-
ti, & potius contradicenti & resistenti, vt Sa-
ulo, frequentius nihilominus & efficacius in-
spirationes suas immittit iustis, quos elegit
vt filios dilectionis sue, de quibus ait Aposto-
lus: *b qui Spiritu Dei aguntur, hi sunt Filij Dei*

O felice

O felices Filij, qui Spiritum Dei, tanquam pædagogum & perpetuum comitem secum habent ! O Divine Spiritus; siquidem ubi vis spiras, quia summè bonus es; ostende, mecum hanc tuam bonitatem, ut velis, quod potes; inspirans mihi frequenter; quid mihi sit cogitandum, quid dicendum, & faciendum, ut à te motus, in omnibus tibi sim similis.

Ex hoc ascendam ad perpendendum excellentissimū illum modum quo iustus, qui perfectè natus est ex Spiritu, eius inspiratione facit quod vult; non res malas, nec prohibitas, nec vanas, aut ad rem non pertinentes; quia, Spiritus Sanctus non ad talia mouet, sed semper ad ea, quæ sunt bona, sancta, & utilia; hæc facit summa libertate Spiritus, non coactus ut mancipium; non cum repugnantia aut tædio, sicut tepidi; nō timore inferni, sicut imperfecti; nec præcipuè ob præmiū, sicut mercenarij; sed quia cupit placere Deo; & ita virtutem amat, ut, quamuis nullus esset infernus, non peccaret tamen: quia nullum sibi terribiliorem infernum euenire posse existimat, atque ipsum peccatum; & quamuis nullum esset præmium, non propterea prætermitteret facere quod iubet Deus; quia illi obedire, suū præmiū existimat, & intra seipsum viuā quādam legem habet, quæ ipsum impellit, ut velit quicquid Deus vult. Et in hoc consistit perfecta Spiritus libertas, quæ consona est ipsi Spiritui sancto, iuxta illud Apostoli, *Deus Spiritus est & ubi Spiritus Dei, ibi libertas.*

II.

b Ioan. 3, 9.
qui natus est
ex Deo non
peccat.

c 2, Corint.
3, 17.

R 5

EX QUO

Ex quo fit, quod sicut Spiritus Sanctus bonis, & malis immittit suas inspirationes; quia in hoc vult ostendere suam bonitatem; ita iustus, ab eodem Spiritu instigatus, benefacit omnibus, amicis & inimicis, etiam contradicentibus, & persecutibus ipsum; in hoc ostendens, se Filium Dei esse, & Spiritum eius habere.

DENIQUE semper facit quod vult; quia voluntatem tuam omnino posuit in Dei voluntate, & eius Diuini Spiritus: faciens itaque quod Deus vult, simul facit quod ipse vult, quia ipse velle, non aliud est quam Dei. Quamobrem dixit Sanctus Bonaventura, eos, qui Deo voluntati sunt conformes, esse sicut Deos, habentes omnipotentiam suae voluntatis, ad id quod volunt. O Anima mea, si supremam habes omnipotentiam desideras, velis solum, quod vult Deus; & ita illam obtinebis: resoluaste semel ad negandum tuam propriam voluntatem, eamque resignandam voluntati Diuinae; & ita eius voluntatem semper faciens facies & tuam. O Deus animae meae, ex nunc statuo, velle semper quod tu vis, non coactus, sed *voluntarie tibi sacrificans*, non ex timore, aut emolumenti alicuius intuitu, sed ex puro amore; quia mihi arridet, quod tibi placeat; & quod tibi arridet, mihi etiam placeat. Hinc colligam signa ad discernendam inspirationem Spiritus Sancti, quae sunt contraria suggestionibus Spiritus mali, à quo procedunt repugnantia, tedium, & horror in adimple-

*In Dieta
Salutis tit.
8. 6. 1.*

Psal. 53. 8.

da Diuina voluntate, & Sancta eius lege. Quauis timor inferni, & spes præmij, prouenire etiam possint à Spiritu Sancto; quia non semper inspirat quod est perfectissimum; sed incipit ab eo, quod est minus perfectum.

PVNCTVM III.

SECUNDA Spiritus Sancti proprietas est, quod cum inspirat, **VOCEM EIUS AUDIS.** in quo varijs modis eius omnipotentiam agnoscimus.

PRIMUM in eo, quod cum vult inspirare, nulla possit illi in anima nostra clausa esse ianua, nec aliquid, quod eius in illam ingressum impediatur; nec sit possibile eius vocem non audire, hoc est ipsius pulsus, & inspirationem, & quid per eam velit, non sentire: quauis possit

I.

homo non consentire in id, ad quod illa impellit. Habetq; in hoc quiddam singulare, quod possit immediatè & ex tempore, intellectum nostrum & voluntatem adire, & repetè imprimere noticiam, & bonum affectum, quem velit: quia est absolutus Dominus Spiritus nostri, in quo & per quem loqui potest pro libitu de re quacumq; siue corporea, siue Spirituali, cum figuris sensibilibus in ipsa imaginatione, aut sine illis.

S. Bern. ser. 45. in Cant. ti.

Hebr. 4. 12.

S. Thom. 1.

p. 9. 105. a.

3. 4. q. 11. a. 2. 2.

2. 9. 173. a. 2.

SED vltius tamè progreditur eius omnipotentia & bonitas: quia & potestatem & industriam habet ad ita inspirandum, vt non solum vocem eius audiamus, sed etiam vt eidem consentiamus; & obediamus ijs, quæ nobis dicit: non violentiam aut coactione, sed summa nostra voluptate & suauitate; ita

mutan

a *Aetnum.*
9. 6.

b *Apocal. 3.*
20.

II.

c *Iob. 12. 11.*
d *c. 34. 3.*

S. *Greg. lib.*
29. *moral.*
c. 2.

mutans nostram voluntatem, vt dicamus cum Saulo, a Domine quid me vis facere? Ex quo pro-
uenit, vt Spiritualis homo à Diuino Spiritu
motus, eandem vim habeat & artem ad omnia,
quæ velit circa Diuinum obsequium, quamuis
difficilia sint & aspera, penetrans muros diffi-
cultatum, vt possit voti compos esse; similis
in hoc factus Spiritui Sancto, à quo mouetur,
O Spiritus sanctissime; siquidem es mearum
potentiarum absolutus Dominus, pulsa & si-
mul aperi portas animæ meæ, & ita efficaciter
b *pulsa, vt absque mora tibi aperiám; vt in me*
& de me pro tuo libitu disponas.

DEINDE perpendam, quòd sicut singuli
homines, proprium habent vocis donum, quo
se produnt, & agnoscuntur, & distinguuntur
ab alijs; & vt ait Iob, c *auris verba dii iudicat*
d *probat;* ita interior vox, & Spiritus Sancti in-
spiratio, habet suas proprietates particulares
& signa, quæ auris animæ percipit, ex quibus
agnoscit, Deum esse, qui loquitur; cuius vo-
cem distinguit à maligni Spiritus voce, quæ
valdè contraria signa & proprietates habet.
Deprehenditur autem id totum, ex internis
effectibus signorum vtriusque. SPIRITVS
enim SANCTVS, voce sua emollit corda du-
ra, flectit contumacia, lenit aspera, accendit
frigida, debilia corroborat, deiecta erigit, col-
ligit distracta, stabilis inconstantia, consolatur
tristia, & inquieta ac turbata pacificat; Su-
perbos homines reddit humiles, iracundos
mansuetos; cupidos, pauperes spiritu; sibi in-
dul-

dulgentes, facit temperatos, & in carne mortificatos. Et hoc facit imperio quodam & maiestate; suauitate, & efficacitate; timore improbum turbans, vt respiscat; pium & bonum faciens tremere, vt ipsum magis reueretur; finē tamen semper statuit iustitiam, gaudium, & pacem. Horum omnium contrarium omnino, conatur Spiritus malus efficere sua voce, quāuis dissimulanter. O Spiritus Diuine, *e loquere* interius mihi, *quia audit seruus tuus*. Tu ipse dicis, te *cupere* audire vocem meam, & ego valdē cupio audire tuam; *f fac ergo me audire vocem tuam* Diuinam, sentiamque eius effectus, quo possim ego, mea voce ita respondere tibi, & talia opera efficere, vt sint tuis quā simillima.

HINC deducā, quod vir spiritualis à Spiritu Sancto motus, habet suas voces, quibus agnoscitur esse talis, quia sunt similes vocibus Spiritus Sancti, ipsum mouentis: voces autem hæ sunt; vultus modestia, grauitas in omnibus corporis motibus, puritas & discretio in verbis, velocitas in obedientia, in cibo temperantia, hilaritas in persecutionibus, constantia in laboribus, humilitas qua se omnibus subiicit, diligentia in operibus Diuini cultus; gustus in oratione, zelus in iuuandis animabus. Hæc & similia opera sunt voces eius, qui natus perfectè ex Spiritu Sancto, ab eius inspiratione mouetur, & ex eis agnoscitur quis sit, sicut arbor ex fructibus.

e 1. Reg. 3.

10.

f Cant. 8.

13.

PUNCTVM IV.

TERTIA proprietas Spiritus Sancti est, vt quamuis ita inspirat, vt eius vocem audiamus, **N**ESCIAMVS tamen **V**NDE **V**ENIAT, **A**VT **Q**VO **V**ADAT, nam ex instituto celat suos ingressus, & exitus, principia & fines, admiranda suæ prouidentiae dispositione.

I.

NAM imprimis occultat aduentum suæ inspirationis, quò ad tempus, locum, exercitacionem, & occasionem eius. Nam interdum venit diebus festiuis, interdum profectis, nunc die, nunc nocte, nunc manè, nunc vesperi, interdum venit in ipsa Ecclesia, aut in Oratorio; nunc in platea, aut in campis, interdum venit in ipsa oratione, aut in sacro missæ, aut sub ipsa concione, interdum in ipsis negotijs & operibus externis. Interdum ingreditur per aspectum, vt cum piam aliquam imaginem videmus; aliam, per auditum, dum pia aliqua verba audimus; aut per gustatum & tactum, dum aliquo dolore patimur, aut sustinemus laborem. Denique vt ipse Dominus dixit Iob, sciri non potest, a per quam viam spargatur lux Diuinorum scilicet illustrationum, & diuidatur accensarum inspirationum super terram. Vult enim ipse, nos semper ab ipsius prouidentia dependere, & demissè agnoscere hanc ab eius dependentiam; & ingenuè fateri, nostram industriam non posse sufficere, ad talem gratiam & fauorem obtinendum; & quando re ipsa nobis datur, id non ob nostra merita, sed ex ipsius dantis gratia provenire. O Dator munerum

a Iob. 38. 24
S. Greg. ibi

vifra

visita me frequenter inspiratione tua sancta,
veni verò qua via volueris; libet enim mihi e-
am ignorare, ut sic me humiliem, credēs te in
omni loco & tempore fauere mihi posse.

E A D E M quoque ratione occultat nobis
Spiritus Sanctus finem, quò vadit, & in quem
suas inspirationes dirigit. Et si enim nō igno-
remus eius voluntatis esse, ut pareamus ipsi,
in exequendo bono, quod ad suam gloriam &
nostram salutem nobis inspirat; sed particu-
larem tamen finem illius, quod inspirat, non
nouimus. nam ex paruis sæpe initijs, grandes
fines præterdit, & magno interdum impulsu
ad res aliquas impellit; quarum fines, nisi exi-
tus illos manifestent, cognosci non possunt,
sicut dixit Apostolus: *b* *Ecce nunc alligatus ego*
Spiritu vi inspirationis vado in Ierusalem, qua
in ea ventura sunt mihi, ignorans. Placet enim
Spiritu Sancto, si nos iudicium & volunta-
tem nostram, Sanctæ ipsius inspirationi resi-
gnantes, à beneuola ipsius providētia, finem
& exitū, quē ipse quærit, expectem⁹. O aman-
tissime Pater, inspira mihi, quod tibi, iuxta
sanctam tuā legem & voluntatē libet. satis e-
nim mihi est, finē vltimū scire, quē tu quæris,
ut ego obediam in cæteris medijs & finibus,
quos præscripseris. *D* V O ex his dilcā; *primum*
est, si moueor à Spiritu S. etiā si publica aliqua
opera præstem, quæ animæ virtutem prodāt,
debere me occultare hominibus fines &
intēctōnes meas, & cōtētū esse, si illæ soli Deo
sunt notæ: ne prædo vanæ gloriæ, thesaurum
meum

II.

b *Actuum.*
20.22.

III.

meum

meum deprædetur: quia unus par sit confessarium, & Spiritus Magistrum, qui me Dei nomine gubernat, omnium esse conscius, ne forte Satanas transfiguratus in Angelum lucis, me decipiat. *Secundum* est magnam concipere fiduciam, obtinendi hanc sanctitatis altitudinem: neque enim absque mysterio dixit Christus Dominus noster vniuersum esse, *est omnis, qui natus est ex Spiritu*; ut omnibus spem faceret, quod quilibet iustus possit ad perfectionem peruenire, si vitam suam instituat, iuxta gratiam, quam in sua Spirituali generatione accepit; & obediat motioni Diuini Spiritus, qui ad eam instigat ac dirigit: in cuius signum & fidelitatis pignus, dat omnibus iustis septem sua dona, ut iam videbimus.

MEDITATIO XXVII.

DE SEPTEM DONIS
quæ Spiritus sanctus iustis communicat, ut ab eius inspirationibus dirigantur se sinentes, ad magnam perueniant sanctitatem.

PUNCTVM I.

D. Thom. 1.

2. q. 68.

I.

CONSIDERANDVM *Primum*
Spiritus Sanctum, in Spirituali
generatione, cum
tribus Theologicis virtutibus
fide, Spe, Charitate, simul in-

funde-